

Unutmayın Dostlar Beni Vasiyyet

– Nuri Bař · 05 Aralık 2015

Yaprak gibi solduđumda
unutmayın dostlar beni
Ecel gelip öldüğümde
Unutmayın dostlar beni.

Sala okuyun uzun uzun
Ak gözlerden yaşlar süzün
Bunca şiir olsun sizin
Unutmayın dostlar beni.

Namazımda olsun saflar
Konuşmayın boşa laflar
İstenilsin Rab'dan aflar
Unutmayın dostlar beni.

İster oldum sizden dua
İhlaslı bir imam yuya
İncitmeden kabre koya
Unutmayın dostlar beni.

Duyan hemen gelip koşa
Emekleri gitmez boşa
Gitmesem de eđer hoşa
Unutmayın dostlar beni.

Etmeyiniz feryat figan
Ücret alsın beni yuyan
Kur'anı da hem okuyan
Unutmayın dostlar beni.

Ben söyledim sırdan nice
Yazar oldum hece hece
Dar kabrime ah! girince
Unutmayın dostlar beni.

Üzmedim ki gönül kırıp
Güliden nazik kalbi yarıp
Gider oldum başım alıp
Unutmayın dostlar beni.

Fanıdır bu dünya fani
Kimse kalmaz burda baki
Memnun olam ben de ta ki
Unutmayın dostlar beni.

Hayallerden aşar olam
Hatırlara düşer olam
Gönüllerde yaşar olam
Unutmayın dostlar beni.

Gönüllerde sultan olsam
Bir nebzecek makam bulsam
Her gönülde yerim alsam
Unutmayın dostlar beni.

Dökülürken gözlerden yaş
Unutursun yavaş yavaş
Hatırlatsın sana bir taş
Unutmayın dostlar beni.

Kimse beni bilmeyince
yıllar adım silmeyince
Namım kalıp ölmeyince
Unutmayın dostlar beni.

Gönle hüzün dokununca
Göz nazardan sakınınca
Bir fatiha okununca
Unutmayın dostlar beni.